

Transskription af:
Koreakontoret
S1E5: Nordkoreanske tegneserier og
blikket udefra

Vært, tilrettelægger og producer: Seniorforsker Martin Petersen,
Nationalmuseets Østasien-ekspert.

Medvirkende: Louise Vendelboe og Dennis Jacob Rosenfeld

Martin Petersen: Jeg ved ikke rigtigt, om popkultur og fandom omkring nordkoreansk populærkultur er det første, du tænker på, når du tænker på Nordkorea. Men jeg tvivler. Jeg gætter på, at du nok snarere for billeder på nethinden af et undertrykkende regime, der i tide og utide truer omverdenen med atomvåben. Et regime, som siges at hjernevaske sine borgere med propaganda, og som forsøger i det hele taget på alle måder at kontrollere udefrakommende information og kultur i at komme ind i landet. Og så tænker du måske også på landets leder, Kim Jong Un, der bl.a. ofte ses som basket fan, som nogle gange man kan se komme ridende på en hvid hest ned af Paektu-bjerget og selvfølgelig ikke mindst som holder overraskende for alle overraskende topmøder med Donald Trump. Hvis det er den slags billeder, du får på nethinden, så er det jo selvfølgelig ikke helt ved siden af. Det er klart, at der er en lang række nuancer til til det billede, jeg lige har tegnet her, men det er måske nogle af de billeder, du får på nethinden, når vi taler om Nordkorea. Og det er lidt det billede, jeg på nogen måder i hvert fald vil prøve at kigge lidt nærmere på fra den vinkel, der er af popkultur og prøve for det første at finde ud af: Er der overhovedet popkultur, kan man sige, der er popkultur i Nordkorea? Og kan Nordkorea være popkultur? Det er de to spørgsmål.

Intro: Nu skal du med ind i en verden af musik, film, spil og tegneserier, som ikke lige ligner det, du er vant til fra Marvel. Og Hollywood? Her dyrker Martin Petersen og hans venner. Asiatisk populærkultur, vilde universer fra Kina, Japan og Korea. Og selvom det måske lyder fremmed, kan du godt finde kostumer og 3D briller frem. For lige om lidt bliver du også fanget ind. Martin Petersen er forsker med kontor på Nationalmuseet. Som studerende blev han tvunget til noraebang mindst 100 gange. Og siden dengang har han brugt det meste af sin tid på at studere de her kulørte fænomener fra det fjerne Østen. Og nå ja, noraebang er koreansk karaoke. Men det skal han nok fortælle dig mere om. For i denne programserie inviterer Martin dig med indenfor i Koreakontoret.

Martin Petersen: Med mig på Korea kontoret i dag til at hjælpe mig med at se nærmere på de to spørgsmål har jeg Dennis Jacob Rosenfeld, der netop i år har udgivet bogen Populærkultur i samfundet. Velkommen, Dennis.

Dennis Jacob Rosenfeld: Tusind tak.

Martin Petersen: Og Louise Vendelbo, der har skrevet speciale om sydkoreanske tv dramaer, som omhandler Nordkorea. Velkommen!

Louise Vendelboe: Tak.

Martin Petersen: Men først vender vi os omkring emnet om Nordkorea. Er der overhovedet popkultur? Er der overhovedet populærkultur i Nordkorea? Jeg har selv været i Sydkorea et hav af gange. Med Nordkorea er det kun blevet til en enkelt gang i 2008, hvor jeg var med i et rejsebureau. Jeg var ikke engang afsted som forsker ved et rejsebureau, og siden... Så længe jeg kan huske, har jeg læst tegneserier og sydkoreanske tegneserier har jeg også læst en hulens bunke af, og derfor var det ikke spor unaturligt for mig. Tværtimod var der en klar bedrift for mig denne her uge jeg befandt mig i Nordkorea for at prøve at opstøve alle de tegneserier, jeg kunne komme i nærheden af, og jeg vendte også hjem med en ordentlig stak af dem. Og denne ordentlige stak startede jeg med at bladre lidt nysgerrigt i. Og så blev jeg mere og mere nysgerrig, og det endte med, at jeg forrige år. Forrige år udgav en bog, der hed North Korean Graphic Novels, hvor jeg prøvede at komme rundt omkring, hvad søren er det, der sker med nordkoreanske tegneserier? Og som sagt med til at diskutere det emne har jeg dig, Dennis. Og ja, vi har allerede nævnt den her bog du har udgivet, og derudover har du også lavet podcast, skrevet og holdt foredrag om tegneserier, film, litteratur og popkultur. Og jeg tror ikke, det er helt forkert, hvis jeg siger, at du ved alt, hvad der er værd at vide om amerikanske superhelte tegneserier fra 1930'erne til i dag, så har vi ikke sagt for lidt eller for meget.

Dennis Jacob Rosenfeld: En god bolledej, også haha.

Martin Petersen: Så har vi slået en god bolledej op. Og når vi ikke helt omkring i detaljer. Det kan vi desværre ikke. Men det vi kan, er at prøve at dykke ned i nogle ganske få udvalgte eksempler fra nordkoreanske tegneserier. Vi tager simpelthen nogle historier op, og så prøver jeg at fortælle dig om, hvad sker der i de her historier? Og ja, så må vi se, om superhelten i Nordkorea alligevel er så forskellig fra den amerikanske eller hvad?

Dennis Jacob Rosenfeld: Ja.

Martin Petersen: Og ja, det kunne jo have været fantastisk at sidde i studiet med en anden fan af nordkoreanske tegneserier.

Dennis Jacob Rosenfeld: Men det er altså ikke bryste mig af.

Martin Petersen: Jeg råber meget højt i håbet om, at der måske sidder en derude og har læst nordkoreanske tegneserier. Jeg må sige, jeg er simpelthen ikke stødt på andre læsere af

nordkoreanske tegneserier i Danmark. Så hvis du findes derude, så vil jeg sådan set gerne høre fra dig. Men nu nu til det næste Dennis. Her sidder vi så med den første af disse tegneserier. Vi skal tale om, og vil du prøve at tage lytteren med ind i hvad er det man ser på forsiden, når du har bladret på forhånd? Og du bladrer lidt på siderne. Hvad er det man ser her?

Dennis Jacob Rosenfeld: Jamen, det er der jo ingen tvivl om, at forsiden ligner enhver klassisk propagandaplakat fra fra 50'erne. Det ville ikke være underligt, at det havde været en kinesisk kommunistisk plakat. Der er en meget sundt udseende officer på forsiden med rosa kinder, og han ser rask og rørig ud. Og vi har ligesom et klart. Han kigger meget intenst direkte på på beskueren. Så der er ligesom man har øjenkontakt med med hovedpersonen her. Og så er der selvfølgelig noget skrift, som jeg ikke kan lure.

Martin Petersen: Eller der står [juramultichja] , som betyder noget i retning af 'bevogt vuggen' eller 'forsvar vuggen'.

Dennis Jacob Rosenfeld: Okay, det passer meget godt med billedet. Og så står der så overraskende nok, at den er fra 2009. Men jeg vil helt klart, hvis det ikke stod der, have skudt den til værende fra 1950.

Martin Petersen: Og det interessante, som jeg så kan tilføje er, at den kunne næsten lige så godt have været fra 2020, fordi mange af de tegneserier, der stadig bliver lavet, ser vi faktisk også se mere eller mindre ud på på samme måde. Ja.

Dennis Jacob Rosenfeld: Og jeg tænker, at min umiddelbare tanke er også, at det er jo ikke noget man støder meget på i oversættelse, så det kræver ligesom også, hvis man virkelig vil læse de her tegneserier, at man selvfølgelig kigge billeder, men så kræver det jo at man kan læse koreansk.

Martin Petersen: Ja, og hvis vi bare ganske kort kan. Hvis du prøver at slå op på en eller anden vilkårlig side og selvfølgelig ikke begynde at gætte på hvad der lige sker på den side, men mere sådan hvad er din fornemmelse som som tegneserie læser? Hvad fornemmer du, når du slår op på side... Ja, hvor er vi... På side 52-53. Hvad ser du der?

Dennis Jacob Rosenfeld: Jamen altså, for det første så byder jeg mærke. Det er jo en sort hvid tegneserie, og det er jo ikke sjældent, at det er jo også meget japansk. Manga er jo også ofte sort hvid, men det er også meget groft tegnet. Og så får jeg jo også meget hurtigt en klar fornemmelse af, at det er militæret, som ligesom er fokus for denne her historie. Så, så så der er et eller andet med, at der skal gribes ind, og der er noget der skal. Der er noget, der skal stoppes, og jeg er også meget heroisk positur for for hovedpersonerne.

Martin Petersen: Du er i virkeligheden kommet rigtig langt ind i. Med at gætte på, hvad den her historie handler om. Og foreløbig vil jeg sige. Har du ikke? Du har sgu ikke gættet forkert endnu. Så det er en god start. Men jeg kan jo lidt vende tilbage til til den unge mand med de rosafarvede kinder,

tror jeg det var. Du beskrev ham som. Og det intenst stirrende blik ud mod læseren. Og det er en. Det er et eksempel på det, som man kan sige er en helt superhelt. Det kan vi diskutere. Men i hvert fald en en typisk nordkoreansk hædt i de her tegneserie. Denne tegneserie er en af de mest populære genrer, og det handler om unge patrioter, som under Koreakrigen ofte mister deres liv i kampen mod de imperialistiske amerikanere, men også mod sydkoreanerne. Men hvor amerikanerne entydigt er skurkene... Så er det lidt mere broget med sydkoreanerne, som de bekæmper, fordi det er jo trods alt vores brødre og søstre. Så det er mere regimet i Sydkorea som sådan, Der er skurken mere end det er den enkelte sydkoreanere, der er skurken. Men, men det handler mest om om Koreakrigen fra 1950-53. Men det, der er det interessante ved denne her og mange andre historier, er, at man følger ligesom denne her rosafarvede unge mands liv og død. Og han bliver født i undertrykkelsen af japanerne, der er fra 1910-45, der er Korea koloniseret af japanerne. Så har vi relativt kort efter Korea krigen, og så har vi så årene efter, hvor den nordkoreanske stat så at sige etablerer sig og denne her unge mand, vi følger hans liv helt tilbage fra undertrykkelsen af japanerne, hvor han allerede som meget ung mister sine forældre, er forældreløs, og så snart han er klar til det, bekæmper japanerne og derefter bekæmper amerikanerne. Og så til sidst i et forsøg på at udradere nogle sydkoreanske spioner, der er trængt ind i Nordkorea, mister livet selv også, men, men gør en stor tjeneste og gerning for for nationen! Noget af det mest interessante i denne her historie, synes jeg er ikke så meget hans patriotiske adfærd. Den kan man på ingen måder sætte spørgsmålstegn ved, men mere den del af historien. Det er en to-bens historie. Den del af historien, hvor han befinder sig i Sydkorea på sydkoreansk territorium for at bekæmpe sydkoreanerne, der må han blive lige som sydkoreanerne. Han må simpelthen blive en skurk, for at han troværdigt kan agere i Sydkorea, og det gør ham både til et lettere perverteret til noget depraveret for ligesom at falde i ét med sine omgivelser. Ja, det tror jeg er nogenlunde, hvad der er tid til at fortælle om denne historie. Altså et liv og en død som patriot. Og så et mellemstykke på en eller anden måde, hvor der sker noget, der alligevel er lidt anderledes. Hvor han ligesom for at træde i ét med sine omgivelser skal blive lidt en skurk. I hvert fald set udefra. Og ja, på basis af den her beskrivelse. Hvad tænker du så? At det er en superhelt, og det er en superhelt du kan se nogen som helst form for genklang i forhold til til den amerikanske superhelt.

Dennis Jacob Rosenfeld: Jeg vil umiddelbart ikke tænke, at det er en superhelt, og det er sjovt, fordi der er I amerikansk superhelte tegneserie regi er der ligesom to store perioder, hvor man godt kan snakke om propaganda, og det er Anden Verdenskrig. Og så er det Vietnamkrigen, fordi ellers er det jo ligesom en branche, som så mange andre af de kreative brancher i USA er ekstremt venstreorienteret. Men under Anden Verdenskrig går regeringen simpelthen ind og beder de her tegneserie forlag om blandt andet at opfordre til sådan noget paperdrive. Men man indleverer sine papirer igen og også holde øje med spioner. Altså de her, om der er tyske spioner og sådan noget. Og der er også et. Der kommer også nogle racistiske karikaturer under Anden Verdenskrig med japanere, der er tegnet gul i huden med kæmpestore fortænder. Den her meget klassiske karikatur af asiatiske mennesker.

Martin Petersen: Og jeg kan hurtigt indskyde her, at både fremstillingen af amerikanerne og japanerne i den her historie om det er racistisk, det kan vi altid diskutere, men det er i hvert fald meget stærkt karikeret.

Dennis Jacob Rosenfeld: Man er ikke i tvivl om, hvem der er de onde.

Martin Petersen: Man er ikke i tvivl om, hvem der er de onde. Nej.

Dennis Jacob Rosenfeld: Og så kan man sige, at under under Vietnamkrigen er det allerede meget mere broget, fordi den amerikanske befolkning ikke er enige om den her krig og ikke står bagved. De gjorde de heller ikke 100 % med Anden Verdenskrig, men der rettede man ligesom ind. Med Vietnamkrigen er det meget mere broget, så Ironman er et af de helt oplagte eksempler, som er meget sådan. Der er meget igen karikaturer af asiater og også meget sådan, at alle kommunister er onde. Og det er faktisk indtil der begynder at komme læserbreve, som opfordrer Stan Lee til at være mindre sort-hvid i de her historier. Så jeg tænker ikke, at der er nogen, der skriver indtil de nordkoreanske tegneserieskabere og siger: Kan vi få lidt mere nuancer ind i de her historier?

Martin Petersen: Det korte svar er Det tror jeg, du har fuldstændig ret i, Dennis. Men okay, lad os bare sige. Meget kort her, så var der ikke rigtig nogen. Der var sørme ikke rigtig nogen superhelt her på, i hvert fald ikke lige på den måde. Men alligevel gav det dig nogle associationer til bestemte perioder i den amerikanske superhelts historie. Ja, lad os prøve at vende os til det næste og den jeg har med her. Der ser man fire patrioter på forsiden af tegneserien. Den hedder Operation Tyfon Operation Storm Operation Tyfon. Og det er ligesom at have taget den med, for det er fordi man ser de her fire patrioter, der står og kigger op på nattehimlen. Der er lyst op af.

Dennis Jacob Rosenfeld: Noget fyrværkeri eller bomber kunne det også være.

Martin Petersen: Bomber, og det er i virkeligheden en slags meteor, de står og ser op på. Men fyrværkeri, bomber, meteorer og det, der er det interessante, er, at der er, vil jeg sige eller spørge, om der er noget, som er en slags super superhelte i de her tegneserier. Og det er nemlig Kim-familien, altså regimets leder Kim Jong Un. Og især Kim Il Sung, som ofte bliver beskrevet i historierne, som ofte kredser omkring Koreakrigen. Og man ser aldrig som i aldrig nogensinde Kim Il Sung som illustreret figur karakter i det her univers. Men han er omvendt så meget desto mere effektivt, måske næsten allestedsnærværende, forstået på den måde, at de her patrioter i det mest dramatiske øjeblik, hvor de skal ud og ofre deres liv for sagen, kigger op på nattehimlen, ser på den blinkende nordstjerne og siger, vi kan mærke, når vi ser Nordstjernen blinke på himlen, kan vi mærke, at du tænker på os, at du også ligger vågen og tænker på os, og så får de så ny kosmos-energi kunne man måske næsten kalde det for til at gå i krig, så det er lidt min, min påstand eller hvad vi skal sige eller det jeg vil prøve at prøve af med dig Dennis. Her har vi den slags super superhelte. I den amerikanske superhelte tradition er der noget som helst, der giver dig mindelser om noget som helst?

Dennis Jacob Rosenfeld: Altså kun at Gud optræder i nogen Gud, som i den forståelse Vesten har af Gud, optræder jo i nogle af fortællingerne og kommer også til til. Der er den her, der hedder Spekter, som er en mand, der bliver slået ihjel. Og så da han tænker nu nu er mit liv overstået, nu kan jeg komme til himmelen, så kommer Gud faktisk og siger Du er ikke færdig, du skal være en hævner. Og det er så repræsenteret som netop naturfænomener og skyer og en stemme, der kommer fra det høje. Men, men, men altså præsidenter har jo optrådt i tegneserier i USA. Men så er de jo tegnet. Kennedy var med. Han havde nogle ønsker for, at der skulle laves nogle tegneserier, der handlede om skolevæsenet og påvirkede skolebørnene, hvor han er tegnet, og Obama har også været i en Spiderman-tegneserier været en del af en historie. Men der er jo tegnet som mennesker. Så det her med at repræsentere dødelige helt almindelige mennesker som naturfænomener. Det er ikke noget, jeg har stødt så meget på.

Martin Petersen: Der er et stykke fra Obama til Kim II sung i beskrivelsen.

Dennis Jacob Rosenfeld: Her må man sige. Men altså, man kan sige det er jo selvfølgelig lidt et overnaturligt element. Så på den måde passer det måske mere ind i i en eller anden form for superhelte regi. Men det er jo mere det der med, om de får superkræfter af at kigge på Nordstjernen, eller om de bare lader sig inspirere. Og der tænker jeg, at der er også en balancegang, hvor.

Martin Petersen: Der er en virkelig interessant balancegang.

Dennis Jacob Rosenfeld: Det er, hvis de decideret bliver portrætteret som havende superkræfter. Så tager man jo også noget fra de nordkoreanere, som kæmper patriotismen sag uden at have superkræfter. Så det er jo sådan, at det var de samme problemer, som superhelte fortællingerne i USA løb ind i. Det var, at de mistede populariteten efter Anden Verdenskrig, fordi der havde vi virkelighedens helte, altså soldaterne, der kom hjem og havde kæmpet for USA. De var jo helte af kød og blod, og det var derfor, at næsten alle superhelte fortællinger døde ud i slut 40'erne.

Martin Petersen: De her tegneserier, vi har talt om her, er begge to kommet i en periode, hvor en af de dominerende temaer i nordkoreansk politik er militæret først, og her har man brugt masser af krudt og energi på, at børn og unge mest børn, men også unge skal lære noget om fortidens helte og lade sig inspirere af dem. Så der er i hvert fald nogle klare nogle klare temaer der. Ja, det var alt for lidt tid, hvis du spørger mig om nordkoreanske tegneserier.

Dennis Jacob Rosenfeld: Vi kunne for den.

Martin Petersen: Sags skyld have fortsat meget længere, men det skal vi ikke. Vi skal nemlig vende os nu imod Nordkorea på en helt, helt anden måde, vil jeg godt vove at påstå. Nemlig på den måde, at vi skal prøve at se på, hvordan ser man på Nordkorea/sydkorea, altså, hvordan fremstiller man Nordkorea i Sydkorea? Og Louise. Ja, jeg ved, at du gerne vil tage udgangspunkt i den sydkoreanske tv serie 'Crash Landing on You'. Jeg har taget titelmelodien med her. Den er sunget af Kim Jong-hyeon, og mens vi hører lidt af den, så tror jeg, at jeg vil bede dig om at fortælle lidt om om det her drama uden selvfølgelig at ødelægge det for dem, som måske skulle få lyst til at se den bagefter.

Louise Vendelboe: Dramaet handler om den her meget velhavende kvinde på denne her meget affluente familie i Sydkorea, som i en paraglidingulykke simpelthen bliver tornado rundt og henover grænsen og lander i Nordkorea, hvor hun så møder den nordkoreanske soldat, som først gerne vil tage hende til fange og bringe hende ind til regeringen, men så senere hen beslutter sig for at prøve at hjælpe dem med at flygte.

Martin Petersen: Hun møder ham ikke kun. Jeg husker tydeligt scenen, hvor hun sidder fast i et træ og er lander i hans arme. Og dér har vi ligesom også slået lidt an, hvad det er for en type serier, vi har med at gøre vil jeg tænke.

Louise Vendelboe: Præcis. Det er et romantisk drama.

Martin Petersen: Og det synes jeg jo i hvert fald udefra set er virkelig interessant, fordi det kortvarigt. Tilbage til de nordkoreanske tegneserier. For det første er der ikke særlig mange romantiske dramaer i de her historier, og hvis der er mænd fra nord og kvinder fra syd i de her historier, så er det altså ofte, på den måde er Kvinderne fra syd er nogle grumme spioner, som prøver at bringe de nordkoreanske patrioter på afveje. Vores rosenkinnede helt fra før, som Dennis så fint beskrev. Han bliver blandt andet forsøgt forført, men det er klart, at det kan han. Det kan han modstå. Men hvad er det, der sker her med mænd fra nord og kvinder fra syd?

Louise Vendelboe: Jamen, der kommer jo meget af den her, den her. Jamen, det er jo specielt på den her måde, at ham, der spiller den nordkoreanske soldat. Han er en meget kendt skuespiller i håndbold, og han er meget maskulin og høj og flot. Og så har vi den her sydkoreanske kvinde, som ligesom kommer ind til den her meget maskuline nordkoreanske mand lige pludselig. Og han bliver ligesom Nordkorea og bliver faktisk sådan lidt seksualiseret på en ny måde, som vi måske ikke er vant til at se i hvert fald i vestlige og sydkoreanske medier, hvilket er ret interessant.

Martin Petersen: Og hvorfor bliver han det, er selvfølgelig det næste spørgsmål. Hvorfor seksualiseres den nordkoreanske mand og i øvrigt bare ganske kort? Skuespillere, er han nordkoreaner? Eller er han sydkoreaner?

Louise Vendelboe: Han er sydkoreaner.

Martin Petersen: Bare for at have det med, ikke. Han er nemlig ikke nordkoreaner. Det er ikke en co-produktion mellem Nord og Syd, vi har med at gøre her. Man ved jo aldrig.

Dennis Jacob Rosenfeld: Nej, nej, nej, det er rigtigt.

Martin Petersen: Ja.

Louise Vendelboe: Det er jo. Det er jo lidt spændende. Jeg mener jo, at måske ikke nødvendigvis det med seksualisering af det nordkoreanske, men mere det der med repræsentationen af nordkoreanske nordkoreanere generelt har ændret sig meget de sidste 20 år. I Sydkorea. Og hvor de før i tiden var meget, var det meget det her meget ikke-ændret fjendebillede, der var af nordkoreanere, så har det efter årtusindskiftet skiftet til et mere nuanceret og mere divers billede end portrættering af nordkoreanerne, synes jeg.

Martin Petersen: Ja, jeg ved næsten ikke, hvordan jeg skal stille det her spørgsmål uden at komme til at ødelægge en hel masse. Men nu får du fornøjelsen af at prøve at hjælpe lytterne lidt væk fra at høre slutningen. Altså, det er det. Lad mig spørge på en anden måde, om han er god eller skidt. At man er i tvivl om som seere eller han entydigt god. Eller hvad? Er han? Hvad er han i det her univers?

Louise Vendelboe: Han befinder sig meget på grænsen imellem både at være den gode nordkoreanere, men også at hjælpe den sydkoreanske kvinde.

Martin Petersen: Så han står og dirrer lidt på begge sider af grænsen. Og nu har vi jo slet ikke talt om den sydkoreanske kvinde, som udover at være usædvanlig uheldig at blive blæst i Nordkorea og i øvrigt fantastisk scene, hvor der også er køer og andre ting og sager oppe i luften, husker jeg ikke og ender der. Men altså, hun er jo ikke, i afsnit 1 er hun jo måske ikke den mest sympatiske kvinde, man nogensinde har mødt? Eller hvad? Altså, hvem er hun så? Hvad er det for en sydkoreanere, vi møder i dette her tv drama.

Louise Vendelboe: Det er, at du møder den her meget rige kvinde, som har den her. Nogle vil måske kalde det for vestlig livsstil, at hun lever meget internationalt, og hun har et stort firma, og hun har det ikke særlig godt med sin familie, og hun er ret ond og selvisk og behandler ikke sine medarbejdere godt og vil kun spise vestlig mad og drikker kun hvidvin og kan ikke lide kimchi og sådan rigtig ikke-koreansk.

Martin Petersen: Hun fortjener en tur til Nordkorea, lyder det som om.

Louise Vendelboe: Netop, og så ender hun i Nordkorea, hvor hun hvor hun møder den nordkoreanske soldat, hun forelsker sig i, men også en masse andre nordkoreanere, som hun danner de her venskabsbånd med. Og hvordan hun ligesom man ligesom får lov til at følge hende igennem serien, hvordan hun hun ændrer sig, mens hun er i Nordkorea.

Martin Petersen: Så man kan, som sydkoreaner faktisk lærer noget af Nordkorea. Er det lidt det, du siger, at serien hjælper seerne med?

Louise Vendelboe: Det vil jeg mene. Ja, lige præcis den her sag her, der virker det meget som om, at den fortæller en, at man kan lære en masse af nordkoreanerne og den måde de stadig lever på.

Martin Petersen: Og hvad er det? Ganske kort sagt, hvad er det de. Hvad er det, de har, nordkoreanerne som som måske mangler lidt i dit liv, der er præget af vestliggørelse, som du jo blandt andet taler om. For hvis man er sydkoreanere, hvad er det, de har? I Nordkorea?

Speaker6: Jamen, de lægger specielt vægt på på familien og de bånd, man laver gennem familien, og hvordan at blod nødvendigvis ikke gør dig til familie, men at det hele er det her det her forhold man har, men hvordan man hjælper hinanden frem og tilbage og så også meget mere. Det her med at man har de her, de her lidt mere, at man afviser lidt det internationale for at komme tilbage til det traditionelle koreanske eller hvad man nu vil argumentere det traditionelle koreanske.

Martin Petersen: Det er jo voldsomt interessant, at Nordkorea kan komme til at fremstå som noget, der har en nations fortælling og en tradition, som man kan lade sig inspirere af i en romantisk komedie. Er det så i øvrigt, kan vi jo tilføje. Altså, Så det synes jeg er voldsomt interessant. Og så sagde du også Louise netop at den er lidt anderledes end meget af det man har set. Og Dennis, du må også meget gerne komme med her. Jeg har jo på forhånd hørt, at du har en hulens bunke sydkoreanske film er det meste stående derhjemme, så I må sådan set meget gerne byde ind her. Hvad tænker I? Nu har vi hørt meget om, hvordan man kan fremstille Nordkorea i dag, men hvordan har det set ud ellers? Hvis vi skal se tilbage over de sidste par årtier, har I nogle gode eksempler på det?

Dennis Jacob Rosenfeld: Ja, ja, det er det, der er sjovt er, at man kan sige med dvd ens opfindelse, så er det jo også, at sydkoreanske film eller asiatiske film i det hele taget begynder at være nemmere tilgængelige i Vesten, fordi du kan. Du kan få dem med undertekster, og der kan man jo helt klart se det her med at det var så der jeg begyndte at samle sydkoreanske film og også japanske og alt muligt. Men at der er det her med, at det er tit noget der spiller en rolle, også selvom du ikke tænker den her romantiske komedie kommer til at handle om Nordkorea og Sydkorea, så synes jeg tit, at det lige pludselig dukker op som et eller andet element, der påvirker karaktererne. Og der vil jeg sige, at hvis det er film, som er fra 00'erne og frem, så synes jeg ikke, det er så enøjet et syn på nordkoreanerne. Og der er netop også den der forståelse af, at befolkningen i Nordkorea også lider under under det her styre, der er og ikke er frie folk. Så det der med, at man kan jo godt have et syn på regimet i Nordkorea. Men, men, men, så have et andet syn på befolkningen, og det synes jeg helt klart bliver tydeligt i film som JSF, altså Joint Security Area og et.

Martin Petersen: Et kæmpe, kæmpe hit i Sydkorea i øvrigt.

Dennis Jacob Rosenfeld: En fantastisk film, ikke. Og 2009 Lost Memories og Shiri og Silmido og The Coast Guard. Alle sammen film, som på en eller anden måde drejer sig om det her emne, men hvor nordkoreanerne ikke bare er skurke. At man har empati og forståelse for deres sag.

Martin Petersen: Louise, hvad, udover det som Dennis lige fortalte her, som var et rigtig fint vue ind over de sidste par årtier med repræsentationen og fremstillinger af Nordkorea i Sydkorea. Har du nogle andre, altså, du har jo været i Sydkorea mange gange. Hvad passer det også til den generelle opfattelse af Nordkorea, som du er stødt på blandt venner og medstuderende og så videre i Sydkorea?

Louise Vendelboe: Ja, jeg tror, at specielt den yngre generation, som er på min alder, og som jeg er venner med, at de har de forholder sig ikke så meget til Nordkorea, som de ældre gør. Men sidste

gang jeg var afsted, var det da der var alle de her store møder mellem Kim Jong Un og Moon Jae-in og folk, som.

Martin Petersen: Som er præsident i Sydkorea?

Louise Vendelboe: Som er præsident i Sydkorea, som... Folk var meget optimistiske, og der var. Jeg snakkede også med mennesker, der troede på reel re-unification, altså genforening mellem Nord og Sydkorea. I den lange sigt, det ved jeg ikke, hvor realistisk det er. Men, men det er interessant at følge, hvordan folk det ikke. Altså, folk er jo godt klar over, at Kim Jong un repræsenterer nordkoreanerne. Ja, og selvom man stadig snakker om, at de bliver diskrimineret mod Nordkorea og dem, der så er i Sydkorea, så tror jeg, at folk simpelthen er begyndt at tænke anderledes omkring og ikke har det her meget statiske fjendebillede af nordkoreanerne. Og det skiftede meget i 2011 skiftet, mener jeg.

Martin Petersen: Og Crash Landing on You, det siger sig selv, den vil du anbefale, at man ser ikke? Altså det er også Det er også værd at se den bare for underholdningsværdien, ikke?

Louise Vendelboe: Det er et virkelig godt drama. Det er virkelig sjovt drama. Specielt hvis man ligesom mig er interesseret. I Nordkorea og måden hvordan man repræsenterer nordkoreanerne og Nordkorea på, så er det helt unikt i den måde, den fremstiller dem på, synes jeg. Så det vil jeg helt klart anbefale.

Martin Petersen: Og når man så har set den. Hvor fortsætter man så hen? Hvis vi stadigvæk skal holde os inden for den grænse, der hedder 'noget, der også har noget med Nordkorea at gøre? Hvad er det næste, man skal gå i gang med efterfølgende?'

Louise Vendelboe: Ja, hvis man gerne vil holde sig til det her med, hvordan Nordkorea i sydkoreanske tv dramaer ser ud, så kan man starte med Doctor Stranger, som handler om den nordkoreanske kirurg, der er flygtet til Sydkorea. Og hvordan han prøver at flygte, nordkoreanerne i Sydkorea, hvilket også er et ret spændende drama. Og så er der sådan nogle klassiske og romantiske komedier som The King 2 Hearts, hvor der du også er The King 2 Hearts, som er den her sydkoreanske mand, der forelsker sig i en nordkoreansk spion. Så det er klasse, ja. haha.

Martin Petersen: Vi er endt med en perlerække af gode anbefalinger til til sydkoreanske film og tv drama. Og ja, de nordkoreanske tegneserie venner. Enten må I lade jer koreanske, eller også må I vente til en dag, der måske ender som popkultur. Det var Koreakontoret. I dag havde jeg besøg af Louise Vendelbo og Dennis Jacob Rosenfeld, der tilsammen ved alt, hvad der er værd at vide om superheltetegneserier og sydkoreanske dramaer. Programmet er produceret af Nationalmuseet for Radio Loud. Du kan finde hele serien på vores tid. Punktum.dk eller hvor du normalt finder dine podcasts. Mit navn er Martin Petersen. På genhør.

Vores Tid – Nationalmuseets Mediehus

[Koreakontoret S1E5: Nordkoreanske tegneserier og blikket udefra](#)

Produceret af Nationalmuseet - Vores Tid.